

Pět minut ostudy

Další texty, které oblíbený češtinář Miloš Hoznauer ukládal do lodního kufru, vyšly na světlo světa. Ve sbírce s patřičným názvem **Lodní kufr** představuje své vzpomínky na důležité okamžiky vlastního života od dětství v malé vsi, přes stěhování do Prahy za vzděláním a životním snem stát se slavným spisovatelem, až po chvíle dnešní. Tok vyprávění přerušují jen dvě mezihry: první tvoří kratší samizdatové texty a druhá je pohledem do domácnosti autorovy dcery Milany a jejích deseti dětí.

Volala mi jáchymovská vnučka, abych se díval večer na televizi, že je uvidím ve zprávách. „Bude tam, jak pomáháte mamince? To by opravdu událost byla,“ reagoval jsem. „To ne, ale já budu zpívat, Markétka hrát na klavír a Martínek na kytaru.“ (Zdrobnělinou se vysokoškolák odlišuje od svého otce Martina.)

V rodině s mnoha dětmi

Odolal jsem pokušení volat našim známým. Aby se také dívali, že uvidí spoustu mých vnučat. Netušil jsem, na jaké téma reportáž bude. Bude propagovat rodinu s více dětmi? Budou ukazovat, jak si děti z početné rodiny dobře počínají v životě, protože prostředí je k tomu mobilizuje? Budou ukazovat řadu jejich medailí z atletických a orientačních závodů? Budou ukazovat jejich diplomy z krajských a celostátních olympiád v různých předmětech? Ukážou plakáty a nadšené kritiky z pě-

veckých vystoupení, i ze zahraničí? Ukážou vítězné logo z pařížské výstavy prací mladých absolventů evropských uměleckých škol? Předvedou vnučku, která za šest let studia medicíny měla jen jednu dvojku? Nebo představí i její sestru, která studovala na stipendium univerzitu v Jeně a Římě? A to vše se odehrávalo v podmínkách, kdy jim doma vypínali elektrinu, přerušovali dodávky plynu a vody, a to i v třesuté zimě.

Tomu jsem ale moc nevěřil. Proč by tohle bylo v televizním zpravodajství? Spíše tam bude, že jim ukradli všechna kola, nebo že jim exekutor hrozil zabavením veškerého nemovitého majetku. Titulek oznámil „NAŠE TÉMA“, čímž byla vzrůstající chudoba v rodinách s více dětmi. Byl jsem vykázan do správných mezí.

Boty a ponožky

První záběr kamery mi představil dobře známé zákoutí s neuvěřitelným množstvím bot.

Rodina dcery Miloše Hoznauera žije v Jáchymově

Tyto boty proslavily rodinu, už když bydleli v Praze. Byly vítanou atrakcí pro fotografy a reportéry. Třeba v reportáži „Příběh o hodných

dětech“ v časopise *Betyнка*. Boty byly i v reportáži „Je nás plný dům“ v časopise *Maminka*.

V televizi přibýly k botám i ponožky. To byl další záběr. Na něm představili matku Milenu Picnovou, která vychovává dvanáct dětí. V této větě byly čtyři nepřesné údaje. Matka se jmenuje Milana Pincová, děti příliš nevychovává, ale zahrnuje je láskou, a podle mých výpočtů je dětí pouze deset. To by mi museli dvě zatajit, ale stop stav jsem dal už po čtvrtém dítěti, což se stejně nedodrželo. Matka držela v rukou dva objemné pytle s ponožkami, které náležitě představila: „V jednom pytli

jsou nespárované černé ponožky, v druhém nespárované bílé.“ Vedle nich stály ještě pytle s nespárovanými barevnými ponožkami. Diváky možná napadlo, že nouzí o ponožky rodina netrpí, spíše nedostatkem pracovních sil, které by tyto ponožky spárovaly.

Reportáž mluvila o tom, jak finanční prostředky ovlivňují i stravování dětí. Matka k tomu řekla, že levnější pro ni je uvařit hrnec polévky a rizoto z nejrůznějších zbytků než koupit pro všechny rohlíky a sýr. Kamera představila kuchyňský pult a velký stůl s nejrůznějším materiálem, takže o budoucí polévky je postaráno. Poslední záběr ukazoval vypasenou kočku, která jako by se stravovala na úkor rodiny.

Připravení skauti

Za několik dní jsem se ptal dcery, zda reportáž měla nějaký ohlas – zda dodávka nepřívezla velké množství rohlíků, nebo nepřišla nabídka otci (akademickému architektovi) na nějaký lukrativní projekt. To se nestalo, ale přišla nabídka na jinou pomoc. Ozvala se skautská organizace, že by si přijeli pro pytle s nespárovanými ponožkami. Hodily by se jim do soutěže dovedných rukou – kdo spáruje nejvyšší počet ponožek.

Skončila reportáž, kterou vnučák Martínek nazval „pět minut ostudy“. Neměl by se titulke tohoto textu vztahovat i k veřejnoprávní televizi, která naše téma poněkud zbulvarizovala?

(jas)

Foto: archiv nakladatelství Dokořán

čtení 43

Jak se jmenovala reportáž v časopise *Maminka*?

Jméno:

Adresa:

Odpověď do redakce zašlete poštou (Ostrovní 30, 110 00 Praha 1) či e-mailem (soutez@rodinaonline.cz) do **31. 10. 2017**. Nezapomeňte uvést svou poštovní adresu a plné jméno, jinak bude odpověď vyřazena z losování. Čtyři úspěšní řešitelé se mohou těšit na knížku **Lodní kufr**, kterou vydalo nakladatelství Dokořán, www.dokoran.cz.

MILOŠ HOZNAUER se narodil roku 1929 v malé polabské vsi Drahelice. Odtud zamířil do Prahy, kde vystudoval Filozofickou fakultu UK, obor čeština a ruština. Tyto předměty vyučoval po více než čtyři desetiletí na různých typech středních škol. Psal do Literárních novin a *Plamene*, po sovětské invazi byl na dvacet let publikačně umlčen. V roce 2004 otevřel lodní kufr a vydal knihu *Cesta do hlubin kantorovy duše*, v roce 2015 pak vyšla sbírka básní *Stařec na čekání*.

VYHODNOCENÍ Z ČÍSLA 41

Rachelin manžel se jmenoval Solomon. Knížku *Modrý kámen* od Barbary Woodové, kterou vydal Ikar, www.kniznyklub.cz, získávají: Ludmila Bednářová (Tišnov), Marie Bílová (Náchod), Jan Suchan (Hluboká nad Vltavou) a Kateřina Svitáková (Děčín).

Výhercům blahopřejeme.